

2 POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY PATENTU TYMCZASOWEGO

70 069

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Kl. 35b,13/00

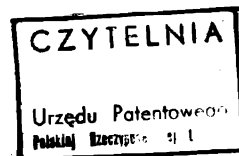
Zgłoszono: 07.11.1970 (P. 144308)

Pierwszeństwo: _____

MKP B66c 13/00

Zgłoszenie ogłoszono: 31.03.1973

Opis patentowy opublikowano: 15.03.1974

Twórcy wynalazku: Leonard Denkowski, Piotr Sandler

Uprawniony z patentu tymczasowego: Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego
„Biprohut”, Gliwice (Polska)

Samopodnosząca się suwnica

Przedmiotem wynalazku jest samopodnosząca się suwnica. Dotychczas suwnice były podnoszone wszelkiego rodzaju podnośnikami między innymi i hydraulicznymi, dostawanymi każdorazowo w przypadku konieczności podniesienia suwnicy, na przykład przy remoncie lub wymianie biegowych kół. Wszelkie dostawiane przenośniki były niebezpieczne i niewygodne w użyciu, a ponadto wymagały każdorazowego dopasowania do aktualnych warunków.

Celem wynalazku jest poprawa bezpieczeństwa pracy przy podnoszeniu suwnicy jak i uniknięcie każdorazowego dostosowywania podnośnika do suwnicy.

Cel ten został osiągnięty przez zastosowanie w czołownicy suwnicy najkorzystniej dwu podnośników najlepiej hydraulicznych i zainstalowania na suwnicy pompy hydraulicznej.

Tak wykonana suwnica jest w każdej chwili gotowa do podniesienia jej, a zamocowanie siłownika najlepiej w linii osi szyny jezdnej nie wymaga stosowania nakładek ani podkładek przy podnoszeniu, co stwarza w połączeniu ze stałym umieszczeniem siłownika najlepsze warunki pod względem bezpieczeństwa pracy, jak też przyspiesza remonty suwnic i to zarówno małe jak i okresowe.

Wynalazek jest bliżej objaśniony w przykładzie wykonania pokazanym na rysunku na którym fig. 1 przedstawia urządzenie z jednym podnośnikiem w schemacie, fig. 2 urządzenie z dwoma podnośnikami w schemacie, fig. 3 widok z boku na suwnicę z kołami pojedynczymi, a fig. 4 widok na suwnicę z kołami podwójnymi.

W czołownicy suwnicowej umieszczony jest siłownik 7 najkorzystniej hydrauliczny, jeden albo parami dwa lub więcej. Podnośnik 7 jest usytuowany najlepiej w osi szyny jezdnej suwnicy. Korzystnie jest gdy cylinder roboczy podnośnika 7 jest zaopatrzony w sprężynę dla powrotnego ruchu tłoka. Podnośnik 7 w układzie pojedynczym połączony jest przewodem 9 olejowym z przełącznikiem 3, który to przełącznik 3 ma połączenie z pompą 2 oleju ręczną lub inną, oraz ma połączenie zwrotnym przewodem 10 ze zbiornikiem 1 oleju. Zbiornik 1, pompa 2, przełącznik 3 i zwrotny przewód 10 mogą tworzyć jeden agregat umieszczony na suwnicy lub przenośny. Układ z dwoma lub więcej podnośnikami 7 ma poza zbiornikiem 1, pompą 2 i przełącznikiem 3 rozdzielacz 5 oleju i przepływowy regulator 6 dla otrzymania jednakowych porcji oleju w każdym podnośniku 7. Układ ten winien być wyposażony w przelewowy zwrotny zawór 8 połączony przewodem 11 z rurociągiem

łączącym przełącznik 3 z rozdzielaczem 5. Instalacje są wyposażone w manometry 4 usytuowane po stronie tłoczenia pomp 2.

Samopodnosząca się suwnica stosowana jest w halach zamkniętych bądź otwartych, a działa następująco: przez uruchomienie pompy 2 uzyskuje się ruch tłoka lub nurnika podnośnika 7, umieszczonego w czołownicy i suwnica wraz z wózkiem podnosi się do wymaganej wysokości. Podnoszenie suwnicy jest przydatne w czasie remontów kół jezdnych, ich wymiany, jak też może być stosowane jako zabezpieczenie przeciwwiatrowe i przeciwburzowe dla suwnic stojących na wolnym powietrzu, lub halach otwartych. Zastosowanie przenośnych pomp znacznie obniża koszty urządzenia.

Zastrzeżenie patentowe

Samopodnosząca się suwnica, **znamienna tym**, że w czołownicy ma zainstalowany conajmniej jeden podnośnik (7) najkorzystniej hydrauliczny.

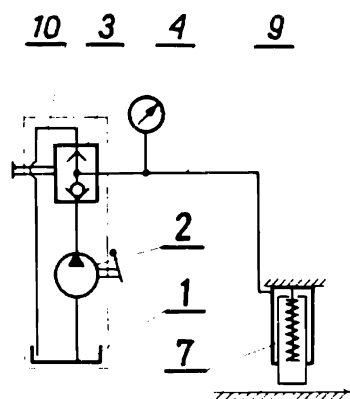

Fig. 1

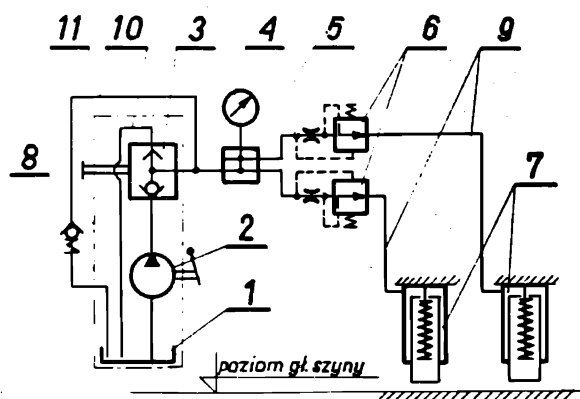

Fig. 2

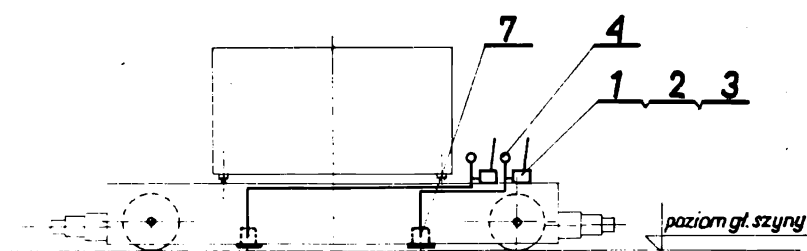

Fig. 3

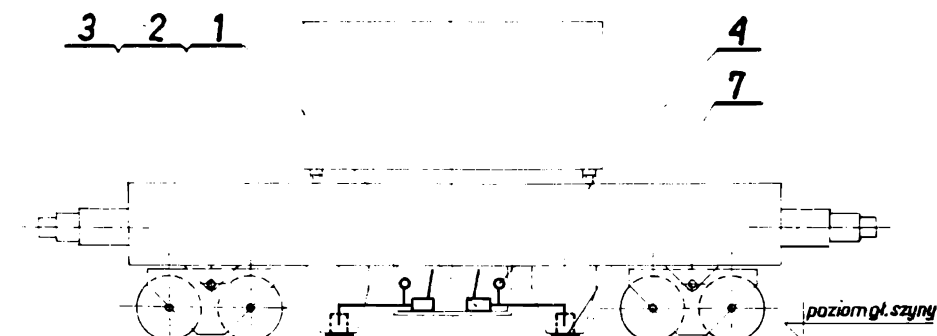

Fig. 4